

Sygn. akt XI Ka 404/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie SO Elżbieta Daniluk

SO Włodzimierz Śpiewła

Protokolant st. protokolant Dominika Karasek-Raczyńska

przy udziale Prokuratora Mirosławy Banach

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2014 roku

sprawy K. K.

oskarżonego z art. 178 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 28 lutego 2014 roku sygn. akt II K 621/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę K. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania.

XI Ka 404/14

UZASADNIENIE

K. K. został oskarżony o to, że w dniu 22 kwietnia 2013 roku w P., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym wg kolejnych badań 1,33 mg/l, 1,38 mg/l i 1,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadzi samochód ciężarowy marki O. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 §1 k.k.

Sąd Rejonowy w Puławach wyrokiem z dnia 28 lutego 2014 r. oskarżonego K. K. uniewinnił od popełnienia zarzuczonego mu czynu, kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację złożył **prokurator**.

Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości, na niekorzyść oskarżonego zarzucił orzeczeniu

- obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku, tj.:

- art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, nie popartą doświadczeniem życiowym, zasadami prawidłowego rozumowania ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonego oraz opinii biegłego z zakresu toksykologii wyrażającą się w całkowitym pominięciu wniosku wskazanego w punkcie 4 opinii, tj. kategorycznego wskazania przy przyjęciu spożycia alkoholu przez oskarżonego wyłącznie przed kolizją, iż w dniu 22.04.2013r., ok. godz. 17:40 w organizmie

K. K. znajdował się alkohol, który po zakończeniu wchłaniania prowadził do stężenia etanolu w wydychanym powietrzu powyżej ok. 1,33 mg/l – 1,38 mg/l, a który to wniosek koresponduje z treścią zeznań funkcjonariuszy policji wskazujących, iż oskarżony przyznał przed nimi, iż spożywał alkohol bezpośrednio przed kolizją, co w konsekwencji skutkowało niezasadnym uznaniem, iż wersja oskarżonego o spożywaniu alkoholu po kolizji jest prawdopodobna, a wobec tego w sprawie zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości co do stanu trzeźwości oskarżonego *tempore criminis*, uzasadniające ich rozstrzygnięcie na korzyść K. K.;

- art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. poprzez pominięcie przy rekonstrukcji stanu faktycznego zeznań funkcjonariuszy policji Ł. K. i M. G. przeprowadzających pomiar stężenia alkoholu w powietrzu wydychanym przez K. K. i zeznających na okoliczność złożonego przed nimi oświadczenia oskarżonego, iż przed kolizją spożył alkohol w postaci dwóch piw; przy jednoczesnym uznaniu, iż tak uzyskane dowody osobowe są wiarygodne, co czyni uzasadnienie wewnętrznie sprzecznym w części odnoszącej się do czasu spożycia alkoholu przez oskarżonego;

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku polegający na bezzasadnym, dowolnym i nie popartym doświadczeniem życiowym oraz zasadami prawidłowego rozumowania przyjęciu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: U. Z., Ł. K., K. Z., M. G., A. K. w powiązaniu z treścią wyjaśnień oskarżonego oraz opinii toksykologicznej nie pozwalają na uznanie oskarżonego winnym zarzucanego mu przestępstwa, jakkolwiek prawidłowa analiza całokształtu materiału dowodowego prowadzi nieodparcie do przeciwnego wniosku.

Wskazując na powyższe wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

apelacja, w której skarżący domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, okazała się być zasadna. Nie można nie zgodzić się ze skarżącym, jeżeli podnosi, że Sąd orzekający nieprawidłowo przyjął, że w sprawie zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości co do stanu trzeźwości oskarżonego ***tempore criminis***, uzasadniające ich rozstrzygnięcie na korzyść K. K..

Tok rozumowania Sądu pierwszej instancji, zaprezentowany w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jest nieprawidłowy, gdyż zawiera poważny błąd faktyczny, wynikający z nieprawidłowej interpretacji art. 171 § 7 k.p.k. Według Sądu orzekającego oświadczenie oskarżonego zawarte w protokole badania trzeźwości co do czasu oraz ilości spożytego alkoholu nie może być wykorzystane procesowo, bowiem jak wykazało badanie, w jego trakcie, jak i w czasie sporządzania protokołu oskarżony był w stanie nietrzeźwości, dlatego jego wypowiedź ma charakter oświadczenia złożonego w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi – art. 171 § 7 k.p.k. Stanowisko to jest oczywiście błędne, bowiem wspomniany przepis nie ma tutaj zastosowania. Badanie stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i sporządzenie z tej czynności protokołu ma swoje umocowanie prawne w przepisach wskazanych w tymże protokole, min. w art. 74 § 2 i 3 k.p.k. Oświadczenie badanego, występującego w charakterze osoby podejrzanej, odnośnie jaki alkohol spożywał, w jakiej ilości i w jakim czasie ma charakter dobrowolny. Z protokołu tej czynności na k. 3 akt sprawy nie wynika, aby na wypowiedź K. K. w ramach oświadczenia, o którym mowa, w jakikolwiek sposób wpływał funkcjonariusz przeprowadzający czynność, szczególnie za pomocą przymusu, czy groźby bezprawnej. Oświadczenie badanego w stanie nietrzeźwości w jakim się znajdował natomiast nie jest tym uzyskanym wbrew zakazowi wymienionemu w art. 171 § 5 k.p.k. Oświadczenie to może i powinno być wykorzystane procesowo. Okoliczność zaś, że składane ono było w stanie po użyciu alkoholu podlega uwzględnieniu przy jego ocenie, szczególnie w kontekście przesłuchania na te okoliczności funkcjonariusza przeprowadzającego czynność. Uwzględnienie oświadczenia, o którym mowa, powinno było doprowadzić Sąd orzekający do zgoła odmiennych wniosków. Nieprawidłowe pominięcie tego dowodu musi prowadzić do uznania, że zaskarżony wyrok został wydany z oczywistą obrazą art. 410 k.p.k., co z kolei skutkuje koniecznością uchylenia tego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Na marginesie należy zwrócić uwagę Sądowi Rejonowemu, że nawet przy przyjęciu, że pominięcie dowodu, o którym mowa, byłoby prawidłowe to i tak nie powinien był zapaść wyrok uniewinniający. Nie

wychodząc poza ramy skargi Sąd orzekający powinien był przypisać oskarżonemu popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy od nowa przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wyrokowania. Odbierze od oskarżonego wyjaśnienia, o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przesłucha świadków na wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dopuszcza dowód z uzupełniającej opinii (...), w której biegli uwzględnią treść oświadczenia oskarżonego do protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości tj., że spożył litr piwa o godzinie 17.00.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd orzekający oceni we wzajemnym powiązaniu, uwzględniając wymogi art. 5 i 7 k.p.k. Dokona rekonstrukcji zdarzenia będącego przedmiotem osądu. Uznane za udowodnione zachowanie oskarżonego właściwie oceni pod względem prawnym, co przy uznaniu realizacji znamion czynu(ów) zabronionego(ych) znajdzie swoje odzwierciedlenie w jego(ich) prawidłowym opisie i kwalifikacji prawnej, mając przy tym w polu widzenia stanowisko Sądu odwoławczego zaprezentowane wyżej. Dokona oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu(ów) oraz stopnia zawinienia K. K. i na tej podstawie wyda rozstrzygnięcie w sprawie. Swoje stanowisko, w razie potrzeby uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.